

Ksaver Meško:

Pred sv. obhajilom.

V globoki ponižnosti ti govorim:
 »Gospod, nisem vreden, da prideš.«
 A v upanju ves drhtim in gorim:
 »Gospod, ti prideš...«

Svjatoslav:

Ptica pred gradom.

Jabltna zelena stala
 je pred trdim gradom v cvefju,
 ptica je na njej jokala,
 je jokala v mladoletju:

»Tooji gosti polni vina,
 polne iiii tooje lehe,
 v dolu bolna je družina,
 nima hruha, nima strehe!«

Ptica %, gradn je zletela
 in v prepadih uionila.
 Grajski lovec z zoonkim strelom
 zdrobil ji je mlada krila.

Janko Samec:

Igra s prsti.

Kaj pa dela boter Juri? —
 Misli prede brez vretena
 pa ves dan le ta ga buri:
 ne doprede se nobena!

Jezen igro preobrne:
 Vníc obrača prste svoje,
 pa se zopet nič ne utrne —
 misel ujeti, pač težkó jel!

Pa od igre se utrudi:
 Lastno glavo v roke vzame,
 v njo pogleda, se začudi,
 ker je polna prazne slame!